

[Justitsministeren]

betænkning omkring det næste årsskifte. Det gælder også alle de øvrige spørgsmål, som indgår i de overvejelser, som en arbejdsgruppe under straffelovrådet for tiden foretager med henblik på, at et eventuelt forslag til en lov om straffuldbyrdelse, altså en fængselslov, i givet fald kan fremsættes i folketingsåret 1986-87, altså i næste folketingsår.

Det sidste hovedpunkt fra beslutningsforslaget, som jeg vil nævne, er spørgsmålet om fordeling af pladser og bevillinger. Det er efter min opfattelse helt urealistisk uden hensyntagen til kriminalitetsudviklingen, der jo ikke viser nogen nedadgående tendens, og uden erfaring om, hvorledes de forskellige alternativer til frihedsstraf vil fungere i praksis, at foreslå fængselspladser nedlagt. Det er jo ikke længe siden, vi havde en ventekø på ikke mindre end 10.000. Det er blevet væsentligt forbedret i forbindelse med de benådningsskemaer, jeg gennemførte, sådan at ventetiden for hæftestraf ikke findes ud over det, der må være det normale, og at den også har været for stærkt nedadgående for fængselsstraffens vedkommende. Jeg mener ikke, det er det rette tidspunkt, når vi stadig væk har ventekøer, at sige, at man kan nedlægge fængselspladser. Jeg er naturligvis enig i, at vi ikke skal have unødvendige fængselspladser, men lad os først nedlægge pladserne, når vi har konstateret, at der ikke længere er et behov for dem.

Ole Espersen (S):

Jeg blev lidt forbavset, da jeg lyttede til ministerens indlæg, for ministeren indledte jo med at sige, at SF som bekendt har en helt anden opfattelse af samfundet, end ministeren har, men da man så hørte ministerens indlæg, blev man klar over, at ministeren faktisk var i gang med alt det, som SF foreslår i beslutningsforslaget. Det er vel egentlig betegnende, at vi står over for et emne, hvor vi alle sammen føler der bør ske reformer. Jeg synes, det er udmærket, at SF på denne måde har samlet dem sammen i et katalog, således at de hele tiden har dem alle sammen for øje, så vidt muligt da.

Jeg synes, at meget af det, der er nævnt her, er værdifulde tanker, og jeg er sikker på, som det også fremgik af det forrige indlæg, at en del af dem vil blive realiseret. En begrænsning af frihedsstraffene påbegyndtes jo

allerede for 3-4 år siden, og denne begrænsning har, så vidt jeg kan se, ikke i sig selv medført en øget kriminalitet.

Spørgsmålet om prøveløsladelse bør naturligvis diskuteres; vores tanke er ikke den, at man uden videre blot skal afskaffe prøveløsladelsen. De midler, der frigøres, skal anvendes til noget andet inden for den frie kriminalforsorg. Prøveløsladelsen har efter min opfattelse ikke fungeret sådan, som det var forventet – det er jo de færreste ting, der gør det. Jeg tror, der skal ske nogle ændringer for især at styrke resocialiseringen. Om det skal ske på den ene eller den anden måde, kan vi nok finde ud af.

De nye sanktionsformer – ja, vi er allerede i gang med samfundstjenesten. Når der i en avis i dag som overskrift står, at den har været en fiasko, menes der i virkeligheden med artiklen, at den har været så fremragende god, at den anvendes alt for lidt, og det synes jeg ikke man kan kalde en fiasko.

Den skal fortsætte, men den skal selvfølgelig have rimelige vilkår. Der er efter vores opfattelse sat for få midler af til kriminalforsorgen, når det drejer sig om at arbejde med begrebet samfundstjeneste. Da forsøgsordningen blev iværksat i Nordjylland og i København, blev der sat ekstra mandskab af. Det er der, så vidt jeg er orienteret, ikke blevet i forbindelse med udvidelsen til hele landet, og det er selvfølgelig uheldigt, for netop når man skal vurdere et forsøg og man gør det på grundlag af et mindre forsøg i to områder af landet, bør hele forsøget vel have det samme grundlag, når anledningen til udvidelsen var gode erfaringer med det begrænsede forsøg. Men jeg håber, der viser sig en chance, således at forsøget ikke får et ringere resultat, fordi man ikke har sat midler nok af til det.

Alternativerne i form af konfrontationstjeneste og erstatningstjeneste er jeg måske nok noget skeptisk over for. Jeg synes, at de, der har været udsat for en lovovertrædelse, ikke på nogen måde skal udsættes for blot det mindste pres for at opleve nogen form for konfrontation med gerningsmanden. Men er der ønsket om det – og jeg ved, det har været søgt praktiseret i andre lande – må vi selvfølgelig også kunne prøve her i hvert fald.

Alternativtjenesten synes jeg er meget værd at diskutere.